

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete90
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

20 Ağustos 2025 S.73

Dövüşe Dövüşe Yürünecek

2

Bir tarafta, sadece bir akşam yemeğine 900 bin TL ödeyenler... sayısız ve sınırsız lüks ve debdebe içinde yaşayıp gidenler... en "çılgın" eğlenceler, saçılıp savrulan korkunç paralar... "Han-ı yağma"nın efendileri!.. "Yiyin efendiler yiyin; bu doyumsuz sofralar sizin/Doyunca, tıksırınca, çatlayıncaya kadar yiyin!"

2

Editör

Alaska Zirvesi Ve Bazı Sonuçları

5

G(ö)revdeyiz!

7

Elif Yaş'a Özgürlük

8

Eski Yaşamın Yıkıcısı Yeni Yaşamın Kurucusu: Yeni İnsan

12

Venezuela Düşmanı Politikalar Durdurulsun

Dövüşe Dövüşe Yürünecek

Manşet

Bir tarafta, sadece bir akşam yemeğine 900 bin TL ödeyenler... sayısız ve sınırsız lüks ve debdebe içinde yaşayıp gidenler... en "çılğın" eğlenceler, saçılıp savrulan korkunç paralar... "Han-ı yağma"nın efendileri!..

"Yiyin efendiler yiyin; bu doyumsuz sofranız/Doyunca, tıksırınca, çatlayıncaya kadar yiyin!"

Diğer tarafta hala bir işi olanların her geçen gün daha fazla, daha fazla ve daha fazla çalışıyor olmalarına rağmen sürekli derinleşen yoksulluk... Her tür tahammül sınırını aşan açlık... Sürekli şiddetlenen bir yıkım! Resmi rakamlara göre halkın yarısından fazlası yoksul, büyük kısmı aç!

Öyle bir şey ki bu, korkunç bir yozlaşma ve çürüme artık tüm toplumsal dokuyu parçalıyor.

Bir avuç çürümüş "mutlu azınlığın" saltanatı sürsün diye tüm güçleriyle kuşatıyorlar emekçi yığınları. Polis, asker, yargı... kararnameler, yasaklar... her biri birer lağım kanalı olan sayısız TV, türlü çeşit programlar... ve beyinleri teslim almak için din, diyanet... Şaka değil, Diyanetin bir günde harcadığı para 17 bin asgari ücrete eşit!

Hepsi bu "han-ı yağma" sürüp gitsin diye!

İşçi ve emekçilere bir kuruş "fazla" vermemek için her yolu deniyorlar. Kararnamelerle yasaklanıyor grevler. Hatırlayın, patronların önünde göğsünü gere gere... "İktidarımızda grev yaptırmadık" diye nasıl da övünüp şişiniyordu RTE!

İş, toplu sözleşme görüşmelerine gelince atılan taklânın haddi hesabı yok. TÜİK'in uyduruk enflasyon hesabı bile çok geliyor "efendiler"e... Hatta "Orta Vadeli Program" çıkılmasının "hedeflenen enflasyon"u bile!

Kamu emekçilerine önerilen ücret zammına bakın! İlk teklif yüzde 10 artı 6 idi. Emekçiler tüm illerde sokaklara çıktı. Bunun üzerine hükümetin "son" teklifi geldi: yüzde 11 artı 7! Milyonlarca kamu emekçisi ile alay ediyorlar. KESK'in taleplerinin çeyreği bile değil! KESK, "TÜİK'in manipüle edilmiş rakamları değil; çarşı, pazar ve market fiyatlarını yansıtan gerçek enflasyon üzerinden ücret artışı yapılmalıdır" diyor. Durum öyle trajikomik ki, Memur-Sen bile açıktan karşı çıkar görünmek zorunda kalıyor.

Kamu emekçilerinden grev çağrıları yükseliyor. Hiç kuşku yok, siyasete "bir yüzük ile" gelen RTE ve adamları, emekçilerin grev hareketine karşı en acımasız yöntemlerle saldıracaktır! Daha şimdiden "soruşturma" sopası sallanmaya başladı bile.

Tepeden tırnağa çürümüş, yozlaşmış bu düzen, dillere destan "vahşi kapitalizm" in en vahşilerinden biri. Hayatta kalmak için dişe diş bir kavgaya atılmak zorunda kalıyor işçi ve emekçiler. En sıradan, en masumane talepler bile kavgayla elde ediliyor. Tam da bu yüzden, yaşamak demek, amansız bir kavgaya demek.

Hayatta kalmak için kavga... Durumumuzu bir parça düzeltebilmek için kavga... Bu asalakları başımızdan defetmek, kendi kaderimizin efendisi olabilmek için kavga!

Yolu yok... Şairin dediği gibi, dövüşe dövüşe yürünecek!

Alaska Zirvesi Ve Bazı Sonuçları

Editör

Rusya'nın teknik olarak "Özel Askeri Operasyon" dediği, gerçekte bir savaştan başka bir şey olmayan bu askeri hareketle işte bu "kök nedenlerin" ortadan kaldırılması hedefleniyor.

Dağ fare mi doğurdu? Putin-Trump görüşmesinden Ukrayna'da hemen "barış" beklentisi içinde olanlar için olan-biten tam da buydu. Temelsiz beklentilerin doğurduğu hayal kırıklığı havası var şimdi bu çevrelerde.

Rusya, NATO'nun Ukrayna üzerinden kendisine karşı yürüttüğü savaşta pozisyonunu değiştirmede. Değiştirmeyeceği zaten belliydi. Bu konuda sürpriz yok. Putin, görüştüğü Trump'a Rusya'nın pozisyonunu, savaşı sona erdirmeye koşullarını, bu sefer sakın bir ortamda, tekrar anlattı; hepsi bu. Zirve'den bir anlaşma çıkmadı. Trump bunu "Henüz anlaşma yok" diyerek açıkladı. Zaten anlaşma beklemek abesle iştigaldi. Rusya, Ukrayna'da hedeflerine ulaşmadan kesin ve kalıcı bir anlaşmaya yanaşamaz.

Putin, bu gerçeği, "Şartlarımız değişmedi" sözleriyle ifade etti. Putin'in "şartlarımız" dediği, "çatışmanın kök nedenlerinin ortadan kaldırılması" idi. **Rusya'nın teknik olarak "Özel Askeri Operasyon" dediği, gerçekte bir savaştan başka bir şey olmayan bu askeri hareketle işte bu "kök nedenlerin" ortadan kaldırılması hedefleniyor.**

Nedir bu hedefler, kısaca özetleyelim: birincisi, Ukrayna'nın silahsızlandırılması yani demilitarizasyon. İkincisi, Ukrayna'nın neo-nazi faşistlerinden temizlenmesi yani denazifikasyon. Üçüncüsü, Ukrayna'nın NATO'ya alınmasından vazgeçilmesi. Bunların yanında başka koşullar da var ama, vazgeçilmez koşulların özeti bunlardı.

Bunlar Rusya Federasyonu için yaşamsal, varlık-yokluk meseleleriydi ve tam da bu nedenle, Rusya bu konularda yani faşistlerden arındır-

Hepsi birbirlerinin paçasına yapışmış, en alttaki en yukarıdakini dibe doğru çekiyor.

ma, NATO'nun burunlarının dibine kadar sokulmasına izin vermeme ve faşist Ukrayna devletinin silahsızlandırılması... konularında son derece kararlıydı; kararlılığını koruyor.

Bu kararlılığın en net ifadesi, Rusya Dışişleri Bakanı Lavrov'un toplantıya "SSCB" yazılı süveteri giyerek gelmesiydi. Önceden düşünülmüş, sadece ABD'ye değil dünya halklarına da mesaj vermeyi amaçlayan bu hareket "Alaska Zirvesi"nin en önemli olayıydı. Lavrov'un bu hareketle sadece ABD ve diğer emperyalistlere mesaj vermek istediğini düşünmek eksik olur. Lavrov, "SSCB" yazılı süveter giyerek, emperyalistlere karşı bir kararlılık gösterisinden çok daha öte, eski Sovyet coğrafyasında SSCB'ye ve sosyalizme özlem duyan halklar başta olmak üzere, dünya işçi sınıfına ve emekçi halklarına bir mesaj vermiş oldu. Bu, Rusya Dışişleri Bakanı olarak, Lavrov'un SSCB yazılı süveteri hangi amaçla giydiğinden bağımsız olarak, ortaya çıkan mesajdır. Dünya işçi sınıfı, emekçi halkları ve eski Sovyet topraklarında SSCB'nin dağıtılmasına "hayır" oyu kullanan on milyonlarca insan, mesajdan sosyalizme dair umut, moral ve cesaret aldı.

Bu, hiçbir somut sonucun elde edilmediği Alaska Zirvesi'nin en önemli meyvesi oldu. Rusya'nın mevcut iktidarının SSCB ve sosyalizmi tekrar canlandıracağı korkusuyla yatıp kalkan emperyalistlerin, onların ideologlarının yüzünü ekşiten bir meyve.

Üç saat sürdüğü söylenen zirvenin Trump'ın kendi muhaliflerine karşı elini ve "barış arayan adam" imajını güçlendiren sonuçlar üzerinde durmaya gerek görmüyoruz. Zirvenin başka yan sonuçları da oldu. Örneğin, Avrupalı emperyalistlerin ABD'nin nasıl sıradan birer vasalı haline geldiklerini göstermesi gibi.

ABD emperyalizmi ya da daha somut bir ifadeyle Trump, Avrupalı emperyalist devletleri politik yönden ezerek, askeri, ekonomik ve diplomatik bakımlardan dize getirerek hepsine boyun eğdirdi. Bunun sonucu, Ukrayna faşist hükümeti bütün güçleriyle desteklemelerine rağmen, bu emperyalistler Rusya ile "barış" görüşmelerinden dışlandılar. Alaska Zirvesinden sonra, Zelenski faşistini görüşme için ayağına çağıran Trump, Avrupalı hükümet ve devlet başkanlarının görüşmeye katılma taleplerini reddetti. Bunun bu emperyalist efendiler için mide bulandırıcı bir aşağılama olduğundan kuşku yok.

Kısa bir zaman önce Putin, bu Avrupalı emperyalist efendiler için kelimesi kelimesine şöyle demişti: "Yakında hepsi -sözlerime dikkat edin- efendilerinin ayaklarına kapanıp itaatkar bir şekilde kuyruklarını sallayacaklar."

Şimdi, artık "soytarı" olarak anılan bu emperyalist hükümet ve devlet başkanları kim? Özetle, Avrupa Komisyonu Başkanı, yolsuzluktan sorguya çekilen Von Der Leyen, Alman Başbakan Merz, İngiltere Başbakanı Keir Starmer, Fransa

Cumhurbaşkanı Macron, Finlandiya Cumhurbaşkanı Alexander Stubb ve İtalya Başbakanı Meloni ve Trump'a "baba" diye hitap edecek kadar alçalan NATO Genel Sekreteri Rutte. Trump, 18 Ağustos'ta görüşmek üzere Zelenski faşistini ayağına çağırırken, işte bu emperyalistler "görüşmeye bizi de katın" diye yalvar yakar Zelenski ile birlikte uçağa atlıyorlar. Emperyalistler adına ne utanç verici bir durum.

İki nokta en saf haliyle ortaya çıkmış durumda. Birincisi, bu savaşın gerçek tarafı ABD'dir. "Barış" görüşmelerini diğer tüm müttefiklerini bir kenara atarak tek başına yürütmesinin tek anlamı budur. İkinci nokta, ABD emperyalizmi Avrupa ve İngiliz emperyalistleri üzerinde tam ve tartışmasız bir üstünlük sağlamış, onları tam anlamıyla dize getirmiştir. Bu, emperyalistler arası çelişki ve çatışmaları derinleştiren bir süreçtir. Ukrayna üzerinden ABD-NATO ikilisinin Rusya'ya karşı açtıkları savaşın bir başka ve Alaska Zirvesi'ne yansıyan sonucu bu oldu.

NATO ve özellikle İngiliz, Fransız, Alman emperyalistleri yeniliyorlar. Onlarla birlikte ABD ve NATO da yeniliyor. ABD'nin diğer emperyalistlerden farkı, ip-leri elinde tutan başefendi olarak kendi sıyırma yetisine sahip olmasıdır.

Hepsi birbirlerinin paçasına yapışmış, en alttaki en yukarıdakini dibe doğru çekiyor.

"Eşit Koşullarda Çalışmak İstiyoruz"

"Kadın işçiler, işyerindeki erkek yöneticiler tarafından sistematik olarak taciz edilmekte, aşağılanmakta ve işe gitmeleri engellenmektedir. İşyerindeki baskı ve mobbing, kadınların psikolojik ve fiziksel sağlıklarını tehdit etmektedir."

birçok şikâyet sendikaya ulaşmıştır. Ancak, Digel Tekstil yönetimi bu şikâyetleri dikkate almak yerine sessiz kalmakta ve bu tür davranışları teşvik etmektedir" dedi.

Sendikal haklarını kullanan işçilerin, yalnızca ekonomik değil, aynı zamanda insan haklarına da saygı gösterilmesi ve şiddet, taciz ve ayrımcılıkla mücadele edilmesi için de sendikalaştıklarını söyleyen Vuruşaner, TEKSİF Sendikası olarak Digel Tekstil yönetimini, işçilerin en temel hakkı olan sendikal olma hakkına saygı göstermeye, işten çıkarılan işçileri geri almaya ve işyerinde kadın işçilere yönelik sistematik taciz ve ayrımcılığa son vermeye çağırdı.

İşçilerin haklarının korunması ve işyerinde demokratik bir çalışma düzeninin sağlanması için bir an önce önlem alınması gerektiğini belirten Vuruşaner "Bu hukuksuz uygulamaların sonlandırılması, sadece Digel Tekstil işçileri için değil, tüm emekçiler için büyük önem taşımaktadır" diye konuştu.

İzmir Gaziemir'de Ege Serbest Bölge'de faaliyet gösteren Alman menşeli Digel Tekstil'de, sendikal haklarını kullanarak TEKSİF sendikasına üye oldukları için, 15 işçi işten çıkarıldı. İşten çıkarılan 15 işçi, 204 gündür işlerine geri dönmek için mücadele ediyor. 14 Ağustos günü basın açıklaması yapan 8 kadın işçi mobbing, taciz ve sistematik ayrımcılığa karşı mücadele ettiklerini anlattı.

Sendikanın Ege Bölge Temsilciliğinde yapılan açıklamayı, TEKSİF Sendikası Merkez Kadın Komisyonu Sekreteri Pelin Vuruşaner okudu.

7 Ocak 2025'te Digel Tekstil işçilerinin, düşük ücretler ve insan onuruna yakışmayan çalışma koşullarına son vermek için TEKSİF Sendikası'na üye olduklarını ve sendikal örgütlenmeye öncülük eden 4 işçinin, aynı gün tazminatsız bir şekilde işten çıkarıldığını hatırlattı.

Bu baskı sürecinin, 6 Şubat 2025'te yeni işten atmalarla devam ettiğini ve 13 Haziran 2025'te 15 işçinin daha haksız şekilde işten çıkarıldığını anlatan Vuruşaner, "210 gündür İzmir Ege Serbest Bölge'de direnen işçiler, sadece işe geri dönme mücadelesi vermekle kalmayıp, kadınların ve tüm emekçilerin insan onuruna yaraşır bir yaşam ve çalışma hakkı için de mücadele etmektedirler" dedi.

"Kadın işçiler, Digel Tekstil'de cinsiyet temelli sistematik ayrımcılığa, mobbinge ve tacize

maruz kalmaktadır. Kadınlara yönelik hamilelik yasakları, zorla istifa ettirilme, tuvalet kullanımının yasaklanması gibi pek çok hak ihlali yaşanmaktadır" diyen Vuruşaner, ayrıca hamileliklerini bildiren kadın işçilerin, geçerli sağlık raporlarına rağmen işyeri hekimine yönlendirilerek rahim muayenesi talep edildiğini aktardı.

Bu tür uygulamaların, kadınların bedenlerine ve yaşam haklarına müdahale etme amacı taşıdığını söyleyen Vuruşaner "Kadın işçiler, işyerindeki erkek yöneticiler tarafından sistematik olarak taciz edilmekte, aşağılanmakta ve işe gitmeleri engellenmektedir. İşyerindeki baskı ve mobbing, kadınların psikolojik ve fiziksel sağlıklarını tehdit etmektedir. Kadın işçilerin yaşadığı bu mağduriyetler, TEKSİF Sendikası tarafından belgelenmiş ve

G(ö)revdeyiz!

Kamu emekçilerini ilgilendiren 8. Dönem Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde hükümetin düşük zam teklifine karşı 18 Ağustos Pazartesi günü iş bırakan memurlar, görüşmelerin ilk toplantısında kendilerine 2026'nın ilk altı ayında %10, ikinci altı ayında %6, 2027'nin her iki dönemine ise %4 artış ve taban aylıklarına 1.000 liralık artış teklifini reddederek protesto etti.

Başta Ankara ve İstanbul olmak üzere pek çok şehirde sokaklara çıkan kamu emekçileri iş bıraktı, "Sefalet ve yoksulluğa karşı G(ö)REVDEYİZ" dedi.

Kamu emekçileri KESK, Birleşik Kamu-İş, BASK, DMK, HAK-SEN, YURT-SEN, ASİM-SEN, Memur Sen ve Kamu Sen ortak olarak iş bırakma kararı alsa da, Memur-Sen ve Kamu-Sen eylemlere katılmadı.

Ankara

Milli Kütüphane önünde toplanarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önüne yürüyen KESK'li emekçiler, Birleşik Kamu-İş, BASK, DMK, HAK-SEN, YURT-SEN ve ASİM-SEN'le bakanlık önünde buluştu. Yürüyüşte sık sık "Grevli Toplu Sözleşme", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Bijl Berxwedana Karkeran" ve "Jin, Jiyan, Azadî" sloganları atıldı.

Çalışma Bakanlığı önünde yapılan ortak açıklamayı KESK Eş Genel Başkanı Ayfer Koçak okudu. "Emek karşıtı, sermaye yanlısı bu modelde kamu hizmetlerine, kamu yatırımlarına ayrılan kaynaklar kısıldıkça kısıldı. Kamusal hizmetlerde, sosyal devlette koskoca gedikler açıldı. Eğitimden sağlığa, ulaşımdan haberleşmeye tüm kamu hizmetleri özel sektöre devredildi, paralı hale getirildi. Kamu binaları ticarethaneye, vatandaşlar müşteriye çevrildi." diyen emekçiler, bunun bedelini her gün yaşanan yeni skandal ve facialarla hepimizin ödediğini hatırlattı.

Kamu emekçileri olarak taleplerini sıraladı:

- Toplu görüşmelerin her yıl yapılması;
- Toplu görüşmelerin canlı yayınlanması;
- Her yıl Aralık ayında açıklanan yeniden değerlendirme oranında memur ve emeklisine zam verilmesi ve maaşta diğer hakların konuşulması;
- Yılda iki kere ikramiye verilmesi;
- Birinci dereceye yükselen tüm memurlara 3600 ek gösterge veril-

mesi;

-Yıllar boyu verdikleri emekler yok sayılan, göz göre göre sefaletle itilen milyonlarca emeklinin hakkını savunmak.

Başta kamu emekçileri ve emekliler olmak üzere tüm kamuoyu 4 milyon kamu emekçisini 2,5 milyon emekliyi kapsayan toplu sözleşme sürecinin 19 Ağustos'ta bittiğini, hakem başvurusunun süreceğini söyleyen emekçiler, "Ama şu saate kadar kamu emekçilerinin yıllardır yaşadığı temel sorunlara, sendikaların taleplerinin hangilerinin kabul edilip hangilerinin kabul edilmediğine ilişkin tek bir cümle dahi duymadık." dedi.

"Hiç kimse hepimizle dalga geçilen bu teklife değer yüklemeye çalışmasın.

Milyonların maaş artışı talebinin dörtte birine bile denk gelmeyen rakamları görmezden gelerek 'Üzerine bir, iki puan ilave edilirse çözülür' yaklaşımı sergilemeye kalkışmasın.

Kamu emekçilerinden gizli kapalı kapılar ardında pazarlıklar yürütmeyi, kamu emekçilerinin temel hiçbir sorununu çözmeyen teklifleri kabul etmeyi aklından bile geçirmesin.

İktidar uyuşmazlık durumunda başvurulacak Hakem Kurulu'nun objektif ve bağımsız kararlar verdiğine inanmamızı bekliyor. Oysa hepimiz biliyoruz ki toplam 11 üyesinden 6'sı doğrudan, 1'i dolaylı olarak Cumhurbaşkanlığı tarafından atanan Hakem Kurulu her seferinde hükümetin

noterliğini yapmıştır. Artık yeter. Bu sefer hiç kimse uyuşmazlıkta topu iktidarın noterliğini yapmanın ötesine geçmeyen Hakem Kuruluna atmaya kalkmasın." diyerek kararlılıklarını vurguladı.

İstanbul

Kamu emekçileri, Kadıköy'de bulunan Rıhtım Meydanı'nda toplanarak açıklama yaptı. Emekçilerin açıklamasına çok sayıda emek örgütü ve kurum temsilcisi katılarak destek verdi.

"Emekli Maaşına Yapılan Sadaka Zammına Hayır", "Satış Sözleşmesine Hayır, İnsanca Yaşayacak Bir Ücret, Güvenceli İş, Güvenli Gelecek, Demokratik Bir Ülke İstiyoruz" pankartlarının taşındığı açıklamada, "Genel Grev Genel Direniş", "İnsanca Yaşamak İstiyoruz", "AKP Zammını Al Başına Çal" sloganları atıldı.

Emekçiler adına hazırlanan ortak açıklamayı TİM-BEL SEN İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Hüsnüye Arapoğlu okudu.

Kamu emekçilerinin tüm illerde ortak okuduğu açıklamanın okunması sonrası eylem sloganlarla sona erdi.

Emekçiler, Amed, Urfa, Dersim, İzmir, Mersin, Şırnak, Mardin, Van, Iğdır, Ağrı, Batman, Malatya, Hakkâri'de de iş bırakarak alanlarda eylemledi.

Topağacı'nda Barınma Hakkı Bürosu

yıllardır farklı kültür ve görüşlerden insanların huzur içinde birlikte yaşadığını söyleyen Yakıt "Bizi biz yapan tüm renklerimizle, onlarca yıldır kardeşçe yaşadığımız mahallede her düşünceden ve dünya görüşünden kardeşlerimizle omuz omuza mücadele ediyoruz" dedi.

Verdikleri hak mücadelesinin sadece kendileriyle sınırlı olmadığını, kentsel dönüşümü destekleyen komşuların haklarının da savunulduğunu söyleyen Yakıt, "Evinde %100 engelli evladı bulunan, epilepsi, KOAH ve kalp hastası Oğuz (Yolcu) abinin evine yapılan baskınla biber gazı sıkılarak elektrik, su ve doğalgazı kesilerek barınma hakkı gasp edildi" diye hatırlattı.

Tek geçim kaynağı 15 bin TL emekli maaşı olan Nazmi Barkoç'nin haklarının savunulmasının da amaçları arasında olduğunu belirten Yakıt, mahalle halkının dayanışma ve mücadele iradesini ortaya koyacağını söyledi.

Zahide Bilgin barınma hakkının gasp edildiğini belirterek "Umudumuza sarılmadığımız, direnmediğimiz ve örgütlenmediğimiz sürece bu hayatta bir yerimiz yok. 7'den 70'e herkesin çalıştığı, evine dahi çökülebildiği bir düzende Murat Kurum bir imza atabiliyor ve evinize müdahale edebiliyorlar. Hayatımıza çöküyorlar ve bunun karşısında birbirimize sarılmak, umutla direnmek dışında seçeneğimiz yok" dedi.

Bilgin, 40 yıldır bu mahallede yaşadıklarını belirterek "Bizi evimizden edecek, kiracılığa sürükleyecekler. Direnen ve örgütlenenleri destekliyoruz, yanlarında olacağız" dedi.

Açılış etkinliğinde ard arda konuşmalar yapıldı. Konuşmaların ve kısa bilgilendirmelerin ardından mahalle halkı müzik eşliğinde oyunlarla Barınma Hakkı Bürosu'nun açılış etkinliğini tamamladı.

Geçtiğimiz yıl, bir gecede rezerv alanı ilan edilerek tahliye edilmek istenen Topağacı Mahallesi'nde halkın kentsel dönüşüm projesi konusunda bilgi sahibi olması ve barınma haklarının korunması amacıyla 14 Ağustos günü "Barınma Hakkı Bürosu" açıldı.

İstanbul Ümraniye Belediyesi'ne bağlı Topağacı Mahallesi, geçen yıl Ağustos ayında bir gecede rezerv alanı ilan edilmiş, evlerin kapısına 15 gün içinde boşaltmaları gerektiğini bildiren bir kağıt bırakılmıştı. Ve ardından mahalleden bazı kişilere yerlerini kentsel dönüşüm projesi kapsamında boşaltacaklarına dair muvafakatname imzalatılmıştı. Kısa süre sonra da, geçen yıl Mart ayında bazı evlerin yıkımına başlandı. Mahalle halkının itirazları nedeniyle yıkımlar bir süre ertelendi.

Evlerini boşaltmaları istenen halka projenin içeriği, projenin ne kadar zamanda biteceği, kaç metrekare ve nasıl bir daire verileceği, ne kadar ödeme yapacakları konusunda bilgi verilmezken, sadece 8 bin lira ödendi...

Yıkımların durdurulması için dava açmış olmalarına rağmen 24 Temmuz'da mahalde çevik kuvvet polisleri eşliğinde zor kullanılarak bazı evlerin elektrik, su ve doğalgazı kesildi. Yazın kavurucu sıcaklarında halk susuz ve elektriksiz bırakıldı. Yaşlısı, hastası, engellisi bulunan aileler çaresizliğe terk edildi. 11

Ağustos'ta ise yine çevik kuvvet polisleri eşliğinde iş makineleri getirilerek bazı evler yıkıldı.

Topağacı Mahallesi halkı 14 Ağustos günü bir araya gelerek Barınma Hakkı Bürosu'nun açılışını gerçekleştirdi.

Mahallede bulunan kentsel dönüşüm ofisinin hemen 100 metre aşağısına kurulan büronun açılışında Topağacı Mahallesi adına yapılan konuşmada büronun kuruluş amacının bilgi edinmek, başvuru süreçlerinde destek almak ve dayanışmak olduğu ifade edildi.

Açılış sırasında konuşma yapan Mehmet Yakıt, mahalle halkının barınma hakkı için toplandıklarını ve yapılan saldırılara karşı mücadele ettiklerini belirtti.

"Mahalledeki Komşularımızın Barınma Hakkı Gasp Edildi"

Mahallenin dayanışma ve umut merkezi olduğunu, uzun

Elif Yaş'a Özgürlük

İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu, her hafta İHD binası önünde düzenlediği "F Oturması" eyleminin 699.sunu Bakırköy Kadın Cezaevinde 30 yıldır tutulan ağır hasta tutsak Elif Vural Yaş'ın sağlık durumuna dikkat çekmek için gerçekleştirdi.

Eylemde "Tedavi Haktır Engellenemez" ve "Hasta Tutsak Kadınlar Serbest Bırakılsın" pankartları açılarak Elif Yaş için sık sık "Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın", "Tecrit Öldürür Dayanışma Yaşatır", "Elif Vural Yaş Serbest Bırakılsın" sloganları atıldı.

Açıklamayı okuyan İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu Üyesi Mehmet Acettin, Elif Vural Yaş'ın cezasını tamamladığı halde serbest bırakılmadığını belirterek, "30 yıllık tutsak Elif Vural Yaş'ın ağır kalp hastası olup, kalp romatizmasından kaynaklı kalp kapakçıkları sorunlu olup, bu kalp sorunu nedeniyle damar ve dolaşım sisteminde bozulmalar ve pıhtılaşma

bozuklukları meydana gelmiş, yakın zamanda pıhtı atması sonucu bir süre bilincini kaybetmiş, sol kolu ve bacağı kullanamaz hale gelmiştir." dedi.

Yakınlarından alınan bilgiye göre; geçtiğimiz günlerde akşam sayım saatlerinde lavaboda iken aniden fenalaşan Elif Vural Yaş'ın önce sol kolu ve bacağı sonra da sağ kolu uyuşup tutmaz hale gelmişti. Koğuş arkadaşları onu bu halde bulunca hemen kalp ilacını getirip içirmiş, ancak durumu düzelmeyince durumu idareye bildirmişti. Bakırköy Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi acil servise kaldırılan Elif, hastaneye götürüldüğü sırada bir süre bilincini de kaybetmişti.

Acil serviste yapılan çeşitli tetkikler sonucu kalp hastalığına bağlı bir nedenle pıhtı attığı ve kardiyoloji servisine başvurusu

gerektiği belirtilmiş, ancak kendine gelir gelmez tekrar hapishaneye götürülmüştü. 3 gün sonra hapishane doktoru ile birlikte bir dâhiliye doktoru Elif'i muayene ederek kalp hastalığının ilerlediğini, bu nedenle pıhtı attığını ve bir an önce kardiyoloji bölümüne gitmesi gerektiğini söylemişti. Cezaevi idaresi de, randevu alınınca kardiyoloji bölümüne götürüleceğini söylemişti.

Elif Vural Yaş'ın üç kez hastaneye gitmek için dilekçe verdiğini ve dilekçeler verildikten 20 gün sonra hastaneye götürüldüğüne dikkat çeken Acettin, "Elif, 25 Nisan 2025 tarihli dönem değerlendirme raporuna göre 'iyi halli' olmasına rağmen, sadece 2 gün sonra 27 Nisan 2025 tarihinde İdare ve Gözlem Kurulu tarafından iyi halli olmadığına karar verildi. Kurula çıkarılmadan, sadece psikolog ile görüştürülerek verilen bu karara dayanılarak tahliyesi ikinci defa 6 ay ertelendi ve cezası bittiği halde serbest bırakılmadı. Tahliyesi ikinci defa 6 ay ertelenen Elif Vural Yaş'ın, hastalık nedeniyle infaz erteleme hakkı yanında, özgürlük hakkının da ihlal edilmesi suretiyle yaşamına kastedilmektedir. 699'uncu F Oturması kapsamında; hasta tutsak Elif Vural Yaş ve bütün hasta tutsakların sağlık ve yaşam haklarının korunması için yetkilileri göreve, kamuoyunu duyarlılığa çağırıyoruz" dedi.

Elif Vural Yaş'ın avukatı Esra Yeşilova, müvekkilinin sağlık durumunun kötü olduğunu vurgulayarak, cezaevinde tedavi olamayacağı için serbest bırakılması gerektiğini belirtti.

Eski Yaşamın Yıkıcısı Yeni Yaşamın Kurucusu: Yeni İnsan

İçerisinde bulunduğumuz fırsatları kaçırmamak için "özne"nin rolünü iyi anlamalıyız, çünkü öznenin yetersizliği bir sonraki oluşacak koşulları çok ağırlaştırıyor.

Proleter devrimler çağının yeni evresi, emperyalist-kapitalist sistemin uluslararası alanda topyekün çöküşe doğru yol aldığı bir dönemi içeriyor. Bir yandan topyekün çöküşün nesnel ve öznel koşulları oluşurken, diğer yanda dünyanın her köşesinde, yeni bir topluma geçişin maddi koşulları filizleniyor. Ve sürecin her iki yönü de çok hızlanmış durumda.

Mevcut devrimci zeminde bulunan işçi, emekçi ve ezilen halklar yaşamlarının her anını mücadele anı haline getiriyorlar. Ve göstermiş oldukları her ilerleme "yeni insana ve yeni yaşama" duydukları özlemi açığa çıkarıyor. Devrimci koşulların olgunlaştığı dönemlerde insanlar bir araya geldikleri zaman yeni insanın veya yeni yaşamın örneklerini yaratırlar. Dünya devrim deneyimleri bunlara örnektir. Ve bu örneklerin en dikkat çekenini, Rus işçi sınıfının 1905 Devriminin hemen sonrasında "İvanova Vaznesenk"te bir grevde ilk sovyet yapılanması olan "İşçi Temsilcileri Konseyi"ni kurmalarıdır.

Bizim coğrafyamıza baktığımızda, dünya devrim mücadelelerinin tarihinin en uzun soluklu sınıf savaşımının verildiğini görüyoruz. Yeni bir toplumun koşullarının olgunlaştığı, gözle görülen bir olgu haline almış durumda. Yaşanılan son ayaklanma deneyimi "yeni toplum" örtüsünün en yeni örneğini oluşturuyor. Çünkü her insan, çağının dolaysız etkisi altındadır. Devrimci çağda, devrimlerin patlak verdiği, her şeyin alt-üst olduğu bir zamanda bu etki daha da yoğunlaşır. Yaşanılan son ayaklanmanın öncesini ve sonrasını çeşitli yayınlarda değerlendirdik. Bu çalışmada, ayaklanmanın içerisinde olan "proleter devrimci"lere yoğunlaşacağız.

Leninistler çok uzun sınıf savaşımlarından geçerek "Proletaryanın, emekçilerin ve ezilen halkların" öncü gücü olabilecek potansiyelini gösterdi. Bu süreçte "ideolojik-politik" üstünlüğü sağlamlaştırmakla yetinmedi, kitlelerle temas kurdu. Ancak, pratik öncülüğü alacak atılımı gös-

teremedi. Ve bu eksiklik çıplak gözle görülür hale geldi. Bu eksikliklerin giderilmesi için zamanımız ve fırsatımız bulunmakta. Tabi hızlı adımlar atmak şartıyla, çünkü sınıf mücadelesi çok hızlandı ve bu coğrafya her an yeni bir ayaklanmaya gebe.

İçerisinde bulunduğumuz fırsatları kaçırmamak için "özne"nin rolünü iyi anlamalıyız, çünkü öznenin yetersizliği bir sonraki oluşacak koşulları çok ağırlaştırıyor. Gezi Halk Ayaklanmasının sonrasında koşullarının ne kadar ağırlaştığını yaşadık ve son yaşanan ayaklanmanın öncesindeki koşulların ne kadar ağır olduğunu yaşadık, yeni gelecek ayaklanmanın öncesinde de koşullarımızın daha da ağır olacağını görüyoruz.

Bu koşulların içerisinde bulunan işçi, emekçi ve öğrenciler her an "tecavüz, cinayet, intihar ve açlık"la yüz yüzelere. Son yaşanan ayaklanma yok oluş koşullarıyla yüz yüze gelen milyonların "yeni bir yaşam" arayışının örneği oldu. Bu yeni yaşam arayışının hangi yollardan ka-

zanılacağını biliyorlardı. Bunun için sokakları doldurdular, bunun için iktidarın fethini istediler. Ve gözleri isteklerini sırtlayıp yolu gösterecek olan öncüyü aramaktaydı. Öncü güçle buluşamayınca, hemen toplumsal mücadele birikimlerine yöneldiler. Ve bu birikimin en yakın örneğini Gezi Halk Ayaklanması oluşturuyor. Gezi'nin yaratmış olduğu birikimi zaman kaybetmeden pratiklerine taşıdılar. Bu birikimin içerisinde mevcut olan doğru yönelimleri kazandıkları gibi, ayaklanmanın sonuç alıcı olmasının önündeki en büyük engel olan "öncü" gücün eksikliğini de taşıdılar. Bu sorun sadece bu coğrafyanın sorunu değil, yeni evre ayaklanmalarının uluslararası yaşadığı bir sorun. Öncü pratik olarak görünür olmamasına rağmen, politik olarak kitlelerin bilincinde ve dilindeydi. Ayaklanmanın ilk anından, son anına kadar "Hükümet İstifa, İktidar halka; Çözüm Sandıkta Değil, Sokakta" sloganları sahiplenildi.

Öncü neden görünür olamadı? Eksikliklerimizi hızlıca tespit edip gidermemiz gerekiyor. Çünkü kaybedecek bir saniyemiz yok, ama kazanılacak bir dünya var!

Konformizm:

Dünya devrim mücadeleleri tarihinde en uzun soluklu mücadelelerden birini verdiğimiz gibi, en zor koşullardan birine sahibiz. Bütün bunları düşündüğümüzde "Konformizm" in yakınımdan dahi geçmeyecek olmasını bekleriz, ancak gerçeklik böyle değil. Bunun olamayacak olmasını düşünenler, sığ bir bilince sahipler. Evet, devrim mücadelelerinin en uzun soluklu olanlarından bir tanesini, en ağır koşullarda sürdürüyoruz. Ancak mücadelenin içerisinde "Proleter Devrimci"lerin varlığı kadar "Sosyal Reformist, Oportünist ve Uzlaşmacı"lar da bulunmakta. Ve bu yapıların verdikleri zararlar uzun zamana yayılınca, bir çok noktada tahribata yol açtı. Bu tahribatlar zamanla kemikleşti. Bunun kırılması uzun ve ısrarlı bir mücadele gerektiriyor. Bu kemikleşmenin görünen veya görünmeyen yansımalarına bakalım: Bu noktada iki grup bulunmakta: Birincisi kapitalist sistemin içerisinde bir yer peşinde koşan, reformist talepleriyle var olan, ancak devrim cephesinde yer aldığını söyleyen ama bütün varlığıyla burjuvaziye hizmet edenler. İkincisi, devrimci mücadeleye samimi bir emek veren, ideolojik ve politik olarak "Proleter Devrimci" öncüye bağlı, ancak yaşamının her

alanında "Bireysel" dokunulmazlıkları bulunanlar. Ve dokunulmaz yönleriyle koca koca duvarlar örenler.

Birinci bölümde bulunanlar için artık çok geç olmuş olabilir. Sınıf savaşımı çok sert. "Gri" alanlarda yaşama şansı tanımıyor. Onlardan tek beklentimiz: gölge etmemeleri. Bizi ilgilendiren "ikinci" bölümdekiler.

Devrimci mücadelenin görece ağır adımlarla ilerlediği zamanlarda kişisel ve kolektif gelişim zamana yayılabiliyor. Ve bu zamana yayılma içerisinde ortaya çıkması potansiyel eksiklikten kolektif gelişimin altında görülemeyebiliyor. Veya kendini kamufle ediyor. Bu eksiklikler giderilemediği için bireysel veya kolektif gelişim gerçek anlamda bir "diyalektik" temele sahip olamıyor. Ve zamanla kemikleşiyor. Mücadelenin hızlanmasıyla birlikte tek tek prangalara dönüşüyorlar. Kendilerinin yaratmış oldukları "duvar"lara başkalarını da hapsetmeye başlıyorlar. Hem bireysel, hem kolektif atılımı engelliyorlar. Bunun sonucunda, öncünün pratikte yeterli görünürlüğü sağlayamamasının zeminini yaratıyorlar.

Burjuvaziyle uzlaşmanın bir çok yol ve yöntemi bulunmakta. Kendisine duvarlar örenler de bu yöntemlerden bir tanesini temsil ediyorlar.

Bu koşullara karşı tavizsiz bir mücadele içinde olmalıyız. Bilincimizi ve pratiğimizi her an harekete hazır hale getirmeliyiz. Çünkü koşullar her an yeni ayaklanmalara gebe. Bu da öncünün kitlelere görünür olma koşullarının yaratılabileceği anlamını taşıyor.

Duyguların Devrimcileştirilmesi:

En çok kemikleşmenin ve duvarların örüldüğü alanı duygularımız

Öncü neden görünür olamadı? Eksikliklerimizi hızlıca tespit edip gidermemiz gerekiyor. Çünkü kaybedecek bir saniyemiz yok, ama kazanılacak bir dünya var!

oluşturuyor. Duygularımızın devrimci nitelikler kazanması için, hemen hiçbir emek vermiyoruz. Bu mevziyi "burjuva kültüre" teslim etmiş gibi görünüyoruz.

Duygularımızı örgütlemeyi başardığımız anda, gelişimimiz çok güçlü olur. Burjuvaziye teslim ettiğimiz mevzimizi kazanırız, yani büyük bir gücü kontrol etmeye başlarız. Bunu yapmadığımız her an önümüzdeki duvara bir tuğla daha ekleriz. Yani, öncünün görünür olma şansını azaltırız. Bunun için atılacak ilk adım, şuan yaşadığımız duyguların kime hizmet ettiğini ortaya çıkarmaktır. Burjuvaziye mi! Proletaryaya mı! Kime hizmet ediyor?

Eğer öncü güç olmak istiyorsak, bütün benliğimizle yeni insan ve yeni yaşamın yaratıcısı olmalıyız. Bunun için de iyi bir yıkıcı olmamız gerekiyor. Çünkü, milyonlarca insan, yeni bir yaşamın yoksunluğunu yaşıyor. Bunu da en iyi bildikleri şekilde anlatmaya çalışıyorlar; ayaklanarak. Son yaşanan ayaklanmanın anlattığı: Tecavüze uğruyoruz, her an bir cinayete kurban olabiliriz, aklıktan başımız dönüyor, mevcut toplumsal sistemden hiçbir umudumuz yok, vb. vb. İşçiler, emekçiler ve öğrenciler uzun zamandır biriktirdikleri duygularını kendiliğinden açılan kanallara

Eğer öncü güç olmak istiyorsak, bütün benliğimizle yeni insan ve yeni yaşamın yaratıcısı olmalıyız.

savurdular. Bu duyguları bir araya getirip, devrime kanallı etmek istiyorsak, ilk işimiz kendi duygularımızı örgütlemek olmalı.

Devrimci Tutku:
Başarılı olmak istiyorsak, yaptığımız şeye tutkuyla bağlı olmalıyız. Peki, tutku nasıl yaratılır? Anladığımız ve hissettiğimiz kadar

tutkulu oluruz. Mücadele geçmişimiz bunun örnekleriyle dolu.

Bunlardan iki tanesini örnek olarak verelim: "Öyle bir ateş yakacağız ki, bu ateşi kimse söndüremeyecek" Sinan Cemgil; "Devrimciyiz, biz her şeyi başarırız" Sinan Ateş... Önlere hiçbir duvar örmeyen, burjuvazinin ördüğünü paramparça eden, duygularını örgütleyip devrimin hizmetine

sunan iki devrimci.

Bizler yaşamımızın her anını birer mevzi kabul edip, oraları güçlendirmek için çalışırsak görünür olabiliriz. Çünkü ayaklanmış milyonlar, öncüsünün gözünün içine bakar. Ve, yeni insanın, yeni yaşamın tutkusunu görmek ister.

Sadece kapitalist toplum düzeninin yaratmış olduğu zincirleri değil. Kendi yaratmış olduğumuz zincirleri de parçalamanın tam zamanı. Çünkü şimdi devrim zamanı.

Bir Mücadele Birliği Okuru

İşçi Kırımına Karşı Mücadele

Bursa Gemlik'te faaliyet gösteren RodaPort Limanı'nda çalışan işçilerin büyük çoğunluğu, çalışma ve ücret koşullarının iyileştirilmesi amacıyla Liman-İş Sendikası'na üye oldu. Gerekli çoğunluğun sağlanması sonucunda sendika Çalışma Bakanlığı'na yetki başvurusunda bulundu ve Bakanlık'tan çıkan yetki belgesini aldı.

Fakat RodaPort yönetimi işçilerin anayasal haklarına saygı duymak yerine hukuki boşlukları kullanarak yetkiye itiraz etti. Bununla da yetinmeyen patronlar, sendika düşmanı olduğunu, 16 Ağustos gecesi sendika üyesi bir işçiyi işten atarak ortaya koydu. İşçiler arkadaşlarına ve sendikal haklarına sahip çıkarak vardiyalar halinde çalışmama haklarını kullanarak iş bıraktı.

İşçilerin birliğini gören RodaPort yönetimi 17 Ağustos'ta 8 işçiyi daha işten atarak sendika düşmanlığını tescilledi. Liman İş Sendikası sorunun çözümü yönünde diyalog çağrısında bulunmasına rağmen olumlu adım atmıyan RodaPort yönetimi, tüm vardiyaları limana almayarak işçilerin anayasal hakları olan sendika hakkını yok saydı.

İşçiler Liman İş ile birlikte liman önünde sendikal hakları için mücadeleye başladı. Liman İş Sendikası yaptığı açıklamada "Sendikaya üye olmak anayasal bir haktır, ulusla-

rarası İLO sözleşmeleriyle güvence altındadır ve hiçbir şekilde engellenemez. Ancak mevzuatta patronlara tanınan itiraz hakkı, yıllarca sürebilecek davalarla işçilerin iradesini fiilen yok saymakta ve bu süreçte sendikal örgütlenme baskılarıyla engellenmeye çalışılmaktadır" diyerek RodaPort yönetiminin de "klasik oyunu" devreye sokarak, itirazın hemen ardından işçiler üzerindeki baskıyı artırdığını belirtti.

RodaPort yönetiminin açıkça sendikal hak gaspında bulunduğunu ve hukuksuzluk yaptığını belirten Liman-İş açıklamasında "İşçilerin alın terine, emeğine ve özgür iradesine karşı yapılan bu saldırıyı kabul etmiyoruz" diyerek taleplerini şöyle sıraladı:

-Atılan işçiler derhal işlerine geri alınmalıdır.

-RodaPort yönetimi sendikal haklara saygı duymalıdır.

-Yetki tartışmaları bahane edilmeden hızla toplu iş sözleşmesi masasına oturulmalıdır.

Bugüne kadar hiçbir gücün işçilerin birliğini, dayanışmasını ve örgütlülüğünü engelleyemediği, bugün de engelleyemeyeceği vurgulanan açıklamada "Sendikamız hem müzakereye hem de mücadeleye hazırdır. RodaPort işçisi yalnız değildir" diyerek insanca koşullarda çalışmak ve yaşamak için mücadeleyi sürdürme kararlılığı ifade edildi.

Gazze Yıkılmaya İzin Vermeyecek!

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC), 19 Haziran Salı sabahı, Gazze Şeridi'nin güneyindeki Han Yunus'ta Nasser Tıp Hastanesi önünde ve Gazze Şeridi'nin ortasındaki Deir al-Balah kentinde, Al-Aqsa Şehitleri Hastanesi'nin kapısı önünde iki ayrı halk mitingi düzenledi. Mitinglere FHKC liderlerinin ve kadrolarının yanı sıra kadın ve çocukların çoğunlukta olduğu çok sayıda Filistinli katıldı.

İşgalin suçlarını ifşa etmek ve uluslararası toplumu 22 aydan fazla süredir kuşatma altındaki Gazze'ye yönelik devam eden soykırım savaşını sona erdirmek için baskı yapmak amacıyla düzenledi Cephe bu mitingleri.

Han Yunus'ta "Soykırımı Derhal Durdurun", "Gazze Rakamlardan İbaret Değildir", "Sağlık Herkesin Hakkıdır", "Gazze'nin Çocukları Askeri Hedef Değildir", "Uluslararası Adalet Nerede?" pankartları taşıyan Filistinliler adına FHKC Merkez Komitesi üyesi Salih Siqli konuşma yaparak bu yaşananların "tam anlamıyla bir savaş suçu" olduğunu vurgulayarak, işgalcilerin insanlık dışı koşullarda yaşayan iki milyondan fazla Filistinliye karşı soykırım politikası uyguladığını belirtti.

"Bombardıman hastaneleri, doktorları ve hastaları vurdu, dünya ise soğuk açıklamalarla yetinerek sivilleri kaderlerine terk etti" diyen El-Siqli, Gazze halkının yıkılmaya izin vermediğini vurguladı. Saldırıları karşı Filistinlilerin ortak tutum alması, halkları harekete geçmeye ve hükümetlerine savaşı durdurmaları için

baskı yapmaya çağırımlarının istendiği konuşmada, işgalcilerin liderlerini uluslararası mahkemelere sevk edip onlara yaptırımlar uygulamaları ve Gazze'ye uygulanan medya ve siyasi ablukayı kırmaları gerektiği de söylendi. Cephe, dünyadaki dayanışma hareketlerine de şu mesajı gönderdi: "Gösteri ve boykotlara devam edin, gerçeği ortaya çıkarın, çünkü her ses ve dayanışma eylemi halkımızın direncini güçlendirir ve İsrail'in savaş makinesini zayıflatır." Eylem, Gazze'nin çığlığını tüm uluslararası ve medya platformlarına ulaştırmak için göç bölgelerinde ve kamplarda bir dizi halk etkinliğinin devam edeceği vurgulanarak sona erdi.

Deir al-Balah'taki mitingde de

FHKC adına yapılan konuşmada da "Soykırımı hayır... Vahşet Nazi kamplarını aştı... Gazze'deki soykırımı durdurun" denilerek sivillerin her türlü silahın hedefinde olduğu, sivillerin hedef alınması karşısında dünyanın vicdanının nerede olduğu sorgulandı, "Sağlık bir insan hakkıdır... Hastanelerde hastaları öldürmeye hayır" denildi.

Gazze'nin Nazilerin toplama kamplarını aşan bir vahşetle sivilleri hedef alan sistematik bir soykırıma maruz kaldığını, hastanelerin bombalandığını, doktorların hedef alındığını ve hastaların ölüme terk edildiğini vurgulayan Cephe'nin mitingine yine ağırlıklı olarak kadınlar ve çocuklar katıldı.

Onursuzluğa Karşı Mücadeleye

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP), "İtirafçılığa ve Onursuzluğa Karşı Örgütlü Mücadele" şiarıyla İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesinde basın toplantısı düzenledi.

Açıklamaya çeşitli demokratik kitle örgütleriyle birlikte devrimci ba-

sın temsilcileri de katıldı. İHD, ÇHD, ÖHD, SMF, SODAP, Kaldıraç, Alinteri ve Mücadele Birliği gibi bir çok kurum temsilcileri de açıklamada yer aldı.

ESP Genel Başkanı Murat Çepni yaptı. "Mücadele ettiğimiz güçler onursuzluğu teslimiyeti ve çürümüşlüğü örgütlemeye çalışıyorlar. İktidar tüm ülkeyi hapisaneye çevirmiş durumda, kendisinden olmayan herkesi gizli tanık ve itirafçılık saldırısıyla yok etmeye çalışıyor. Çünkü bu iktidarın yönetme biçimidir. Uyuşturucu satışından hapisanede olan bir düşkün, devrimciler üzerine hapisanede itirafçı oluyor. İktidar devrimcileri tasfiye etmek için bu düşkünleri kullanıyor" diyen Çepni, bu

saldırıları boyun eğmeyeceklerinin altını çizdi.

ÇHD İstanbul Şube Yöneticisi Yağmur Kavak, insanların aileleri ve çocuklarıyla tehdit edilerek yalan ifade vermeye zorlandığını kaydetti. Kavak, "Devrimcilerin, sosyalistlerin, kadınların mücadelesinin engellenmesine karşı ortak mücadelemiz devam edecek" dedi.

Basın metnini okuyan Satiye Ok "Komünistlerin, Kürt siyasetçilerinin, devrimcilerin faaliyetlerini engellemek, onları 'yasadışı', 'terör örgütü üyesi' vb. göstererek yıllarca hapsedilmesini sağlamak için elinde hiçbir hukuki delili olmayan siyasi polis, baskı ve şantaj yoluyla itirafçılaştırdığı kişileri kullanmaya başlamıştır" dedi.

Açıklamada, "tek bir itirafçının ifadeleriyle 1500 kişinin yargılandığı dosyalar oluşturulmuş, bu kişiler tutuklanmış ve aylarca cezaevinde tutulmuştur." denildi.

Venezuela Düşmanı Politikalar Durdurulsun

"Venezuela hükümetinin ABD Adalet Bakanlığı tarafından açıklanan saçma yaptırımları reddetmesini tamamen destekliyoruz."

Başkan Maduro'ya Karşı Kara Propaganda ve Venezuela Düşmanı Politikalar Derhal Durdurulmalıdır.

Trump yönetimi, Venezuela Devlet Başkanı Nicolás Maduro'yu "uyuşturucu suçlusu" olarak karalamaya cüret ederek, Venezuela'ya karşı saldırgan tavrını ortaya koydu.

Kelle avcılığı planının yanı sıra, Trump'ın Pentagon'a bazı Latin Amerika "uyuşturucu kartelleri"ne karşı askeri güç kullanmaya başlanması talimatını gizlice imzaladığı da ortaya çıktı.

Bu, ABD emperyalizminin Venezuela'nın halkçı iktidarına yönelik tehditlerinin ne denli ciddi ve art niyetli olduğunu bir kez daha ortaya koymaktadır.

7 Ağustos'ta, ABD Başsavcısı bu iftirayı yayarken, Venezuela yetkilileri, ABD destekli faşist María Corina Machado'nun, eski ABD yanlısı Kolombiya cumhurbaşkanları tarafından korunan Kolombiyalı uyuşturucu kaçakçılarının ve diğer suç mafyalarının karıştığı üst düzey bir terörist saldırıyı engelledi.

Birkaç gün önce, Venezuela Ulusal Bolivarcı Silahlı Kuvvetleri 445 suç örgütünü çökertti, 75.000'den fazla kişiyi tutukladı ve 100 tonun

üzerinde uyuşturucu ele geçirdi.

Tam da uyuşturucu suçlarına yönelik operasyonların ardından, ABD destekli uyuşturucu kaçakçılarının karıştığı bir terörist saldırı ve ardından Trump yönetiminin tersine çevrilmiş "uyuşturucu suçlusu" iftirası olması bir tesadüf olabilir mi?

Emperyalist saldırganlar, uzun süredir halk hükümetlerini "suç rejimleri" olarak karalamak gibi alçakça bir taktiğe başvurmaktadır.

ABD emperyalizminin küresel uyuşturucu kartelinin merkezinde yer aldığı iyi bilinmektedir. Eski bir ABD Uyuşturucu ile Mücadele Dairesi (DEA) ajanı, 2023 yılında ABD kartelleri olmadan Meksika kartellerinin işleyemeyeceğini itiraf etti. 2001'de ABD'nin Afganistan'ı işgalinden sonra, ABD yanlısı bir rejim altında uyuşturucu üretimi elli kat arttı.

Aynı şekilde, Latin Amerika'nın uyuşturucu kartelleriyle bağlantılı faşist ve yozlaşmış güçler, ABD emperyalist saldırganlarının desteği altında faaliyet gösteriyor.

Venezüella hükümetinin ABD Adalet Bakanlığı tarafından açıklanan saçma yaptırımları reddetmesini tamamen destekliyoruz.

Venezuela Ulusal Meclisi, Trump yönetiminin iftiralarını "sadece yurt içinde ve yurt dışında aşırılıkçı grupları bir kez daha şiddete başvurmaya kışkırtmak amacıyla" dile getirildiğini ortaya çıkararak kınadı ve "Venezuela asla teslim olmayacak" dedi.

ALBA ve Latin Amerika'nın halkçı hükümetleri, Trump yönetiminin açıklamalarını oybirliğiyle kötü niyetli, kaba ve uluslararası normların ağır ihlali olarak kınadılar.

Bir kez daha vurguluyoruz ki, dünyanın en büyük suç örgütü, çok eski zamanlardan beri dünya çapında işgaller, çatışmalar ve savaşlar yürüten, faşist ve terörist güçleri perde arkasından yöneten, dünya halklarının varlığını tehdit eden ve onların gelişmesini engelleyen ABD emperyalizmidir.

Bizler, emperyalist ABD'nin saldırgan manevralarını yenilgiye uğratmak ve küresel bağımsızlık davasını ilerletmek için Venezuela'nın halkçı iktidarıyla sıkı bir dayanışma ve ortak mücadele içindeyiz.

**Dünya Anti-Emperyalist
Platformu
11 Ağustos 2025**